

Laporje. Triletno leto bo pretaklo 24. septembra, odkar je zatisnil svoje oči naš veliki Slomšek. V zvezi z letošnjo Slomškovsko nedeljo, ki bo 26. septembra, bo priredila laporska mladina tako zvaní »farni dan«, ki ima namen, da zbudi in poživi zavest farne skupnosti in ljubezen do domače fare. Slovesnost bo v cerkvi in izven cerkve. V soboto zvečer bo kresovanje. Nedeljski dopoldan bo posvečen duhovni prenovi fare: skupno sv. obhajilo, pri sv. mašah cerkveni govor o dolžnosti do lastne fare. Popoldne po slovesnih večernicah bo ob 14.30 prireditev pod župnijsko uto. Na sporedu je: deklamacija o laporski fari, govor o ljubezni do fare, moški, mešani in mladinski zbori bodo peli narodne pesmi, zlasti take, ki se pejejo v Laporju, prizorček: kožuhanje, pri katerem bodo govorili v laporskih narečjih, prizorček: fantovsko slovo, daljši govor o večstoletni zgodovini laporske župnije, nastop laporskih mladocev s simboličnimi vajami. Vabimo domačine in goste iz drugih far na naše slavje v nedeljo 26. septembra! Ves dobiček gre za zgradbo »Farnega doma«, ki nam je silno potreben.

Ponikva ob južni železnici. Petinsedemdesetletnico Slomškovske smrti in stoletnico njegovega molitvenika za mladeniče »življenja srečen

pote proslavi prosvetno društvo v nedeljo, dne 26. septembra, popoldne po večernicah v novi šoli. Vrší se akademija z govori, deklamacijami in petjem. Prijazno vabljeni vsi Ponikovljani, posebej mladina!

Slovenci v Zagrebu. Kdor bi presojal naše društveno življenje samo po dopisih, ki jih res poredkoma pošiljamo v slovenske časnike, bi se močno motil. Smo namreč mnenja, da je bolje delati kot o sebi pisati, in da nazadnje vsaka stvar tudi ne spada v javnost. O nekaterih stvareh pa vendar hočemo sporočiti svojim bratom in sestram v Sloveniji in po širnem svetu. Tako, da smo tudi letos 15. avgusta imeli večernice v lepi cerkvi pri sv. Ksaverju, kjer je grob velikega škofa Slovenca dr. A. Mahniča. Nadalje to, da smo v nedeljo 12. septembra zopet imeli pri sv. Roku novomašnika g. Volaska in g. Janeža, naš g. Jože pa je z nekaterimi vztrajnimi Rokovci poromal k Mariji v Bistrico. Kljub zelo hudemu dežju so se romarji zadovoljni vrnili. — Prvo nedeljo v oktobru (3. oktobra) pa bomo začeli z igranjem, in sicer je kot prva na sporedu ljudska igra »Črna žena«. Igralci se skrbno pripravljajo in pričakujemo, da nam bodo tudi dobro zaigrali. Vsi vabljeni!

Pri nekaterih boleznih žolča in jeter,
žolčnih kamenih in zlatenci urejuje naravna
FRANZ - JOSEFOVA
grenčica

prebavo in pospešuje iztrebljenje črevesja. Klinične izkušnje potrjujejo, da domača pitna kura (zdravljenje) dobro učinkuje, ako popijemo

FRANZ - JOSEFOVO
vodo

zmešano z malo tople vode, zjutraj na prazen želodec.

Ogl. reg. S. br. 15485/35.

Sv. Jurij ob juž. žel. V vasi Krajncje je dne 5. septembra umrl prevzítar Boštjan Škoberne v 93. letu starosti. Rodil se je v sosedni župniji Kalobje 18. januarja 1845. Bil je tam več let cerkovnik. Priženil se je v Krajncje, župnija Sv. Jurij ob juž. žel. in si pridobil lepo imetje. Žena Helena mu je umrla že leta 1918. Podarila mu je v zakonu 13 otrok, od katerih živi še sedem. Eden je inženjer v Bitolju, Florjan je gospodar doma, pošten kmet in dober sosed s čelno družino. Tudi ostali so dobro oskrbljeni. — Prava stara korenina je bil rajni Boštjan. Pošten, veren mož, ki je še v starem duhu, v strahu božjem vzgajal otroke. Mnogo je doživel, zato tudi vedel mnogo povedati. Značilno je bilo zanj, da je rad prepeval. Ko je obhajal 90 letnico, je še čvrst prepeval v krogu svoje velike družine. Po njem ima ta dar tudi družina. Naj zdej vekomaj prepeva v nebeškem veselju!

Kozje. Velika preizkušnja je obiskala priljubljeno in čislano družino našega cerkvenega ključarja g. Grzina Jožefa. Še pred enim tednom zdravo, vedno se smejočo in polno samo njej lastnega humorja ter nadvse vzorno ženo, mater in gospodinjjo je pripeljal pogrebni zavod iz Celja iz bolnišnice počivat na našo domačo božjo njivo. Niso mogli pomagati ne domači zdravnik, ne zdravniki v bolnišnici kljub operaciji. Zastrupljenje krvi je terjalo svojo žrtev. Vsesplošno priljubljenost rajne je pokazal pogreb, ki je bil 16. septembra ob izredno veličastni udeležbi naše fare in tudi sosednih far, saj je bila cerkev tako polna, kakor ob nedeljah. Ob grobu je g. dekan Lunder govoril v srce segajoče besede o vrlinah rajne in obenem tolažil hudo užaloščenega moža

Odprta noč in dan so groba vrata.

Razbor pri Slovenjgradu. Pred kratkim smo izgubili kar dva dobri materi. Jug Franciška je v 50. letu starosti po dolgi in mučni bolezni s tolažbo sv. vere izdihnila svojo biago dušo ter zapustila moža in štiri neproskrbljene otroke. Mati je bila daleč naokoli znana kot vzorna gospodinja. Posebno so jo prav dobro poznali častilci in romarji sv. Uršule. — Niso pa si se zvonovi odpočili, že so se oglašili in oznanili, da je od kapl zadeta v 45. letu starosti umrla druga žena ter zapustila moža in tri male otročičke. Bog nas varuj nagle in neprevidene smrti! Obe materi sta bili globoko verni ter smo ju pogosto

videli prejemati sv. zakramente. Naj počivata v miru — žalujočim naše sožalje!

Prihova. Z jabilane je padel 2. septembra mladenič Stefan Kolar, p. d. Dajalov iz Spodnjega Grušovja, si zlomil hrbtenico, dobil tudi notranje poškodbe in je 14. septembra umrl, star 35 let. Bil je dober, krščanski mladenič, priden pri delu in stalno je hodil tudi k popoldanski službi božji. G. župnik je rekel: »Če nikogar ni bilo, rajni Stefan je prišel k večernicam.« Bog mu naj obhajati večne večernice v nebesih! Žalostne ziarše, brate in sestre pa naj tolaži misel na svidenje!

klen stolp, ki bo meril v višino 16 m.

120 duhovnikov zgorelo

Kakor poročajo s Soloveckih otokov, je v tamkajšnjem taborišču političnih pregnancev nastal velik požar. V tem taborišču je zaprtih kakih 230 duhovnikov vseh veroizpovedí. Ker je požar nastal zelo naglo in se zaradi slabe gasilske in varnostne službe hitro razširil, je zgorelo 120 duhovnikov. Med žrtvami požara so, tudi trije škofje, kateri so lani bili za deset let pregnani na te otoke.

Po 20 letih spregledal

Londonski listi so poročali o ozdravljenju invalidnega rudarja Geor-

Ne! Ne! Saj mu je z zadnjim pogledom tako očitno pokazala, da mu je kljub vsemu, kljub vsemu vendar še iz vsega srca vdana.

In tega mu ne bo nikoli pozabila: da bi njo rešil, se je sam izročil sodnikom in rabljem.

Zdej je spoznala, kako jo ljubi. Kar ji je prej nekaj z besedami zatrjeval, to ji je z dejanjem dokazal: da je njegova ljubezen silnejša, močnejša od smrti.

Ko bi jo le enkrat še videl, le enkrat ko bi še mogel govoriti z njo!

Ne! Bolje je, da se ne vidita več; obema bi bilo preveč hudo. Saj je zdej itak vsega konec. Če bi ga tudi ne zadela smrtna kazen, bi se ji ne smel več približati, ker bi tak zločinec deklet pred vsem svetom osramotil.

Veronika je izgubljena in z njo je izgubil vso srečo na zemlji. Smrt ni zanj nič strašnega več; naj pride, prav rad umre...

Nekoliko časa je strmel pred se in se topo zagledal. Zdej pa se je od groze stresel. Če bo moral na morišču umreti, kako družico bo imel! Špela, hinavka in hudobnica, nesramnica, bo njegova nevesta v smrti.

Anza in Špela: drug in družica! Ljudje bodo kričali, da sta pravi par in da je prav, da ju rabelj zveže, saj drugega vredna nista.

Ta misel ga je do dna duše pretresla. Stresel je

roki, da je veriga zarožljala, in se je skušal oprostiti in iznebiti okovov; ali zaman.

Ali res ni bilo nobenega upanja, da bi se rešil te sramote?

Morda bi mogel zbežati, ko ga bodo na deželno sodišče vodili?

Težko! Toliko biričev bodo poslali z njim, da še misliti ne bo smel, kako bi ušel.

Ali res ni rešitve?

Napel je vse misli.

Ali res ni mogoče uiti odtod?

Zgoraj tista luknja je velika dovolj, da bi se človek po sili stisnil skozi njo. Niti zamrežena ni. Menda so si dejali, da mreže treba ni, ker je stena pod njo gladka in tako globoka, da po tej poti noben ujetnik ne pride živ na svetlo.

Pa bo le poskusil.

Veriga, s katero je bil vkljenjen, je bila precej dolga; zato se je z rokami še kar lahko mezil in gibal. Brez težave je dvignil stol in ga postavil na mizo, ki je bila tik pri steni prav pod ono luknjo. Previdno je zlezal nanjo, potem na stol, iztegnil je roki in se s prsti ravno še ujel za rob luknje, potegnul se je kvišku in vtaknil glavo skozi... Glej, luknja je bila večja, kakor bi bil od spodaj dejal; kajti z rameni se je mogel vanjo prav trdno stisniti.

Napel je oči. Kar je videl, ga je le še bolj vzpodbodlo.